

Tämä asiakirja on ainoastaan dokumentointitarkoituksiin. Toimielimet eivät vastaa sen sisällöstä.

► **B**

NEUVOSTON DIREKTIIVI,
annettu 19 päivänä joulukuuta 1991,
vakuutusyritysten tilinpäätöksistä ja konsolidoiduista tilinpäätöksistä
 (91/674/ETY)
 (EYVL L 374, 31.12.1991, s. 7)

Muutettu:

		virallinen lehti		
		N:o	sivu	päivämäärä
► <u>M1</u>	Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2003/51/EY, annettu 18 päivänä kesäkuuta 2003	L 178	16	17.7.2003
► <u>M2</u>	Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2006/46/EY, annettu 14 päivänä kesäkuuta 2006	L 224	1	16.8.2006

Huom. Tämä konsolidoitu versio viittaa Euroopan laskentayksikköön ja/tai ecuun. Nämä viittaukset tulee ymmärtää 1 päivästä tammikuuta 1999 lähtien viittauksena euroon — neuvoston asetus (ETY) N:o 3308/80 (EYVL L 345, 20.12.1980, s. 1) ja neuvoston asetus (EY) N:o 1103/97 (EYVL L 162, 19.6.1997, s. 1).

NEUVOSTON DIREKTIIVI,

annettu 19 päivänä joulukuuta 1991,

vakuutusyriyten tilinpäätöksistä ja konsolidoiduista tilinpäätöksistä

(91/674/ETY)

EUROOPAN YHTEISÖJEN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan talousyhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 54 artiklan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen ⁽¹⁾,

toimii yhdessä Euroopan parlamentin kanssa ⁽²⁾,

ottaa huomioon talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽³⁾,

sekä katsoo, että

perustamissopimuksen 54 artiklan 3 kohdan g alakohdassa määrätään, että tarpeen mukaan sovitetaan yhteen ja pyritään tekemään samanvertaisiksi ne suojatoimenpiteet, joita jäsenvaltioissa edellytetään 58 artiklan toisessa kohdassa tarkoitetuilta yhtiöiltä niin yhtiön jäsenten kuin ulkopuolisten etujen turvaamiseksi,

perustamissopimuksen 54 artiklan 3 kohdan g alakohdan nojalla, yhtiömuodoltaan tietynlaisten yhtiöiden tilinpäätöksistä 25 päivänä heinäkuuta 1978 annettua neuvoston direktiiviä 78/660/ETY ⁽⁴⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 90/605/ETY ⁽⁵⁾, ei ennen yhteensovittamista tarvitse soveltaa vakuutusyhtiöihin, jäljempänä ”vakuutusyriyrykset”; yhteensovittamista ei voida kuitenkaan enää lykätä direktiivin 78/660/ETY täytäntöönpanon jälkeen, ottaen huomioon vakuutusyriyrysten keskeinen merkitys yhteisössä,

perustamissopimuksen 54 artiklan 3 kohdan g alakohdan nojalla konsolidoiduista tilinpäätöksistä 13 päivänä kesäkuuta 1983 annetussa neuvoston direktiivissä 83/349/ETY ⁽⁶⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 90/605/ETY, säädetään vakuutusyriyryksiä koskevista poikkeuksista vain tämän direktiivin soveltamiselle säädetyn määräajaksi; tähän direktiiviin on sen vuoksi sisällyttävä myös nimenomaan vakuutusyriyryksiä koskevia säännöksiä konsolidoiduista tilinpäätöksistä,

tällainen yhteensovittaminen on muodostunut kiireelliseksi myös siksi, että vakuutusyriyrykset harjoittavat liiketoimintaa yli rajojen; sekä velkojien, velallisten, yhtiön jäsenten, vakuutuksenottajien ja heidän neuvonantajien että suuren yleisön kannalta vakuutusyriyrysten tilinpäätösten ja konsolidoitujen tilinpäätösten parempi vertailukelpoisuus on ratkaisevan tärkeää,

jäsenvaltioissa on lukuisia keskenään kilpailevien vakuutusyriyrysten oikeudellisia muotoja; ensivakuutustoimintaa harjoittavat yriyrykset harjoittavat yleensä myös jälleenvakuutustoimintaa ja ne kilpailevat sen vuoksi jälleenvakuutustoimintaan erikoistuneiden yriyrysten kanssa; siksi on tarpeen olla rajoittamatta yhteensovittamista ainoastaan direktiivissä 78/660/ETY tarkoitettuihin oikeudellisiin muotoihin, vaan valitaan sellainen soveltamisala, joka on sama kuin muun ensivakuutusliikkeen kuin henkivakuutusliikkeen aloittamista ja harjoittamista koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta 24 päivänä heinäkuuta 1973 annetun neuvoston direktiivin 73/239/ETY ⁽⁷⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 90/618/ETY ⁽⁸⁾, sekä henkivakuutuk-

⁽¹⁾ EYVL N:o C 131, 18.4.1987, s. 1

⁽²⁾ EYVL N:o C 96, 17.4.1989, s. 93;
EYVL N:o C 326, 16.12.1991

⁽³⁾ EYVL N:o L 319, 30.11.1987, s. 13

⁽⁴⁾ EYVL N:o L 222, 14.8.1978, s. 11

⁽⁵⁾ EYVL N:o L 317, 16.11.1990, s. 60

⁽⁶⁾ EYVL N:o L 193, 18.7.1983, s. 1

⁽⁷⁾ EYVL N:o L 228, 16.8.1973, s. 3

⁽⁸⁾ EYVL N:o L 330, 29.11.1990, s. 44

▼B

sen ensivakuutusliikkeen aloittamista ja harjoittamista koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta 5 päivänä maaliskuuta 1979 annetun neuvoston direktiivin 79/267/ETY ⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 90/619/ETY ⁽²⁾, mutta joka koskee lisäksi eräitä yrityksiä, jotka ovat näiden direktiivien soveltamisalan ulkopuolella sekä sellaisia yhtiöitä, jotka ovat jälleenvakuutusyrityksiä,

vaikka vakuutusyritysten erityislaadun vuoksi vaikuttaa aiheelliselta ehdottaa erillistä kyseisten yritysten tilinpäätöksiä ja konsolidoituja tilinpäätöksiä koskevaa direktiiviä, tämä ei välttämättä merkitse direktiiveistä 78/660/ETY ja 83/349/ETY poikkeavaa sääntelyä; tällainen erillinen sääntely ei olisi tarkoituksenmukaista eikä yhtiötä koskevan lainsäädännön peruseriaatteiden yhteensovittamisen mukaista, koska vakuutusyrityksiä ei niiden keskeisen merkityksen takia yhteisön taloudessa voida jättää ottamatta lukuun yrityksiä yleisesti koskevissa säännöksissä; tästä syystä huomiota on kiinnitetty ainoastaan tiettyihin vakuutusyritysten ominaispiirteisiin ja tässä direktiivissä on ainoastaan poikkeuksia direktiivien 78/660/ETY ja 83/349/ETY säännöksiin,

eri jäsenvaltioiden vakuutusyritysten taseiden kaavassa ja sisällössä on huomattavia eroja; tässä direktiivissä on sen vuoksi määriteltävä sama kaava ja samat nimikkeet taseen erille kaikkien yhteisössä toimivien vakuutusyritysten taseita varten,

tilinpäätösten ja konsolidoitujen tilinpäätösten keskinäinen verrattavuus edellyttää, että on ratkaistava tiettyjä peruskysymyksiä, jotka koskevat eri tapahtumien esittämistä taseessa ja taseen ulkopuolella,

paremman verrattavuuden vuoksi on myös tarpeen, että taseeseen kuuluvien erien sisältö on tarkoin määriteltävä,

voi olla tarpeen erottaa toisistaan vakuutuksenantajan ja jälleenvakuutuksenantajan sitoumukset esittämällä jälleenvakuutuksenantajan osuus vakuutusteknisestä vastuuvälästä taseen vastaavissa,

tuloslaskelman kaava ja sen tietyt kohdat on myös määriteltävä tarkasti,

vakuutusalan erityisluonteen vuoksi voi olla tarpeen, että realisoitumattomat arvonnousut ja -laskut käsitellään tuloslaskelmassa,

taseen ja tuloslaskelman lukujen verrattavuus riippuu ensisijaisesti siitä, miten varat ja velat arvostetaan taseessa; vakuutusyritysten taloudellisen aseman oikein arvioimiseksi on tarpeen ilmoittaa sekä sijoitusten käypä arvo että niiden hankintameno- tai tuotantokustannuseriaatteeseen perustuva arvo; kuitenkin velvollisuus ilmoittaa sijoitusten käypä arvo ainakin tilinpäätöksen liitetiedoissa on säädetty yksinomaan verrattavuuden ja avoimuuden vuoksi eikä sillä ole tarkoitus aiheuttaa muutoksia vakuutusyritysten verotuskohteluun,

henkivakuutuksen vastuuvälän laskemisessa voidaan käyttää markkinoilla yleisesti sovellettavia tai vakuutustoimintaa valvovien viranomaisien hyväksymiä vakuutusmatemaattisia menetelmiä; jokaisen vakuutusmatemaatikon tai asiantuntijan on voitava ottaa käyttöön nämä menetelmät, tarvittaessa kansallisessa lainsäädännössä määrättyjen vaatimusten mukaisesti, ja ottaen asianmukaisesti huomioon ne vakuutusmatemaattiset periaatteet, jotka on hyväksytty henkivakuutuksen ensivakuutusliikkeen toiminnan vakauden ja rahoituksen valvontaa koskevien keskeisten sääntöjen nykyisen ja tulevan yhteensovittamisen puitteissa,

varovaisuuden ja avoimuuden vuoksi varsinaisen korvausvastuun laskeamisessa on tarpeen toisaalta kieltää piilodiskonttaus tai -vähennys, ja toisaalta määritellä vähennyksen tai avoimen diskonttauksen tekemistä koskevat tarkat vaatimukset,

⁽¹⁾ EYVL N:o L 63, 13.3.1979, s. 1

⁽²⁾ EYVL N:o L 330, 29.11.1990, s. 50

▼B

vakuutusyritysten erityisluonteen huomioon ottamiseksi on myös tarpeen tehdä tietyt tilinpäätösten ja konsolidoitujen tilinpäätösten liitetietoja koskevat muutokset,

sen tavoitteen mukaisesti, että otetaan huomioon kaikki ne vakuutusyritykset, jotka kuuluvat direktiivien 73/239/ETY ja 79/267/ETY soveltamisalaan, sekä tietyt muut yritykset, ei säädetä sellaisia poikkeuksia, joista säädetään direktiivissä 78/660/ETY pienille ja keskisuurille vakuutusyrityksille, mutta tämän direktiivin soveltamisalaan eivät kuulu eräät pienet keskinäiset yhtiöt ja yhdistykset, jotka jäävät direktiivien 73/239/ETY ja 79/267/ETY soveltamisalan ulkopuolelle,

samasta syystä vakuutusyrityksiä ei koske jäsenvaltioille direktiivillä 83/349/ETY annettua mahdollisuutta vapauttaa emoyritykset, jotka muodostavat osan yritysryhmästä, konsolidointia koskevasta vaatimuksesta, jos yritysten yhteenlaskettu koko ei ylitä tiettyä kokoa,

erityissäännökset ovat tarpeen ”Lloyd's” -nimisen vakuutuksenantajien yhteenliittymän osalta sen erityisluonteen vuoksi,

tämän direktiivin säännöksiä sovelletaan myös konsolidoituihin tilinpäätöksiin, jotka laatii hallintayhtiönä (holding-yhtiö) toimiva emoyritys, ja jonka tytäryritykset ovat joko yksinomaan tai pääasiallisesti vakuutusyrityksiä,

tämän direktiivin aihepiiriin kuuluvien, varsinkin sen soveltamisen yhteydessä syntyvien ongelmien tarkastelu edellyttää jäsenvaltioiden ja komission edustajien välistä yhteistyötä yhteyskomiteassa; tällaisten komiteoiden nopean lisääntymisen välttämiseksi toivotaan yhteistyön tapahtuvan komiteassa, josta säädetään direktiivin 78/660/ETY 52 artiklassa; käsiteltäessä vakuutusyrityksiä koskevia ongelmia komitean on oltava kuitenkin asianmukaisesti kokoonpantu,

asian monimutkaisuuden vuoksi vakuutusyrityksille, joita tämä direktiivi koskee, on sallittava sen säännösten täytäntöönpanemiseksi sopiva määräaika; tätä määräaika on pidennettävä, jotta voidaan toteuttaa tarpeelliset mukautukset, jotka koskevat toisaalta ”Lloyd's” -nimisenä tunnettua vakuutuksenantajien yhteenliittymää, ja toisaalta niitä yrityksiä, jotka tätä direktiiviä sovellettaessa arvioivat sijoituksensa hankintamenuon, ja

on tarpeen säätää tiettyjen tämän direktiivin säännösten tarkastelemisesta uudelleen avoimuuden lisäämisen ja yhtenäistämisen tavoitteiden mukaisesti, kun sen soveltamisesta on saatu viiden vuoden kokemus,

ON ANTANUT TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 JAKSO

Alustavat säännökset ja soveltamisala*1 artikla***▼M1**

1. ►**M2** Jos tässä direktiivissä ei toisin säädetä, direktiivin 78/660/ETY 2 ja 3 artiklaa, 4 artiklan 1 kohtaa ja 3–6 kohtaa, 6, 7, 13 ja 14 artiklaa, 15 artiklan 3 ja 4 kohtaa, 16–21 artiklaa, 29–35 artiklaa, 37–41 artiklaa, 42, 42 a–42 f artiklaa, 43 artiklan 1 kohdan 1–7 b ja 9–14 alakohtaa, 45 artiklan 1 kohtaa, 46 artiklan 1 ja 2 kohtaa, 46 a, 48–50, 50 a, 50 b ja 50 c artiklaa, 51 artiklan 1 kohtaa, 51 a, 56–59, 60 a, 61 ja 61 a artiklaa sovelletaan tämän direktiivin 2 artiklassa mainittuihin elimiin. ◀ Tämän direktiivin 46, 47, 48, 51 ja 53 artiklaa ei sovelleta varoihin ja velkoihin, jotka arvostetaan direktiivin 78/660/ETY 7 a jakson mukaisesti.

2. Kun direktiiveissä 78/660/ETY ja 83/349/ETY viitataan direktiivin 78/660/ETY 9, 10 ja 10 a artiklaan (tase) tai 22–26 artiklaan (tuloslaskelma), viittauksia pidetään viittauksina tämän direktiivin 6 artiklaan (tase) tai 34 artiklaan (tuloslaskelma).

▼B

3. Direktiivin 78/660/ETY ja 83/349/ETY viittauksia direktiivin 78/660/ETY 31—42 artiklaan pidetään viittauksina noihin artikloihin ottaen huomioon tämän direktiivin 45—62 artikla.

4. Kun edellä mainituissa direktiivin 78/660/ETY säännöksissä viitataan sellaisiin taseen kohtiin, joista tässä direktiivissä ei ole vastaavaa säännöstä, näitä viittauksia pidetään viittauksina niihin tämän direktiivin 6 artiklan kohtiin, joihin kyseiset vastaavien ja vastattavien erät sisältyvät.

2 artikla

1. Tässä direktiivissä säädettyjä yhteensovittamistoimenpiteitä sovelletaan perustamissopimuksen 58 artiklan toisessa kohdassa tarkoitettuihin yhtiöihin ja liikkeisiin, joita ovat:

- a) yritykset, joita tarkoitetaan direktiivin 73/239/ETY 1 artiklassa, lukuun ottamatta sellaisia keskinäisiä yhtiöitä ja yhdistyksiä, jotka jäävät kyseisen direktiivin 3 artiklan nojalla sen soveltamisalan ulkopuolelle, mutta mukaan lukien sen 4 artiklan a, b, c ja e alakohdassa tarkoitettut laitokset, paitsi silloin kun niiden toiminta ei ole yksinomaan tai pääasiallisesti vakuutustoiminnan harjoittamista;
 - b) yritykset, joita tarkoitetaan direktiivin 79/267/ETY 1 artiklassa, lukuun ottamatta kyseisen direktiivin 2 artiklan 2 ja 3 kohdassa ja 3 artiklassa tarkoitettuja laitoksia ja keskinäisiä yhtiöitä ja yhdistyksiä;
- tai
- c) yritykset, jotka harjoittavat jälleenvakuutustoimintaa.

Tässä direktiivissä näitä yrityksiä kutsutaan vakuutusyrityksiksi.

2. Direktiivin 79/267/ETY 1 artiklan 2 kohdan c ja d alakohdassa tarkoitettujen ryhmäläkerahaston varat, joita vakuutusyrittäjä hallitsee omilla nimissään mutta kolmannen lukuun, on esitettävä taseessa, jos yrityksellä on omistusoikeus kyseisiin varoihin. Tällaisten varojen ja velkojen kokonaismäärä on esitettävä erikseen tai liitetiedoissa jaoteltuina vastaavien ja vastattavien eri kohtiin. Jäsenvaltiot voivat kuitenkin sallia tällaisten varojen esittämisen taseen ulkopuolella edellyttäen, että erityisten säännösten perusteella tällaiset varat voidaan ottaa erilleen jaettavista varoista vakuutusyrityksen lakkauttamisen (tai vastaavien menettelyjen) yhteydessä.

Kolmansien nimissä ja lukuun hankittuja varoja ei tule esittää taseessa.

3 artikla

Tämän direktiivin henkivakuutusta koskevia säännöksiä sovelletaan soveltuvin osin niihin vakuutusyrityksiin, jotka harjoittavat vain sairausvakuutustoimintaa ja sitä yksinomaan tai pääasiallisesti henkivakuutuksen vakuutusteknisten periaatteiden mukaisesti.

Jäsenvaltiot voivat soveltaa ensimmäistä kohtaa sairausvakuutustoimintaan, jota yhteisyritykset harjoittavat henkivakuutuksen vakuutusteknisten periaatteiden mukaisesti, kun tämä toiminta on merkittävää.

▼M1*4 artikla*

1. Tätä direktiiviä sovelletaan ”Lloyd's” -nimellä tunnettuun vakuutusentäjien yhteenliittymään. Tässä direktiivissä sekä Lloyd's että Lloyd'sin syndikaatit katsotaan vakuutusyhtiöiksi.

2. Lloyd's laatii 65 artiklan 1 kohdasta poiketen yhdistelmätilinpäätöksen direktiivissä 83/349/ETY edellytetyn konsolidoidun tilinpäätöksen sijasta. Yhdistelmätilinpäätös laaditaan yhdistämällä kaikkien syndikaattien tilinpäätökset.

▼B

2 JAKSO

Tasetta ja tuloslaskelmaa koskevia yleisiä säännöksiä*5 artikla*

Vakuutusyritysten mahdollisuutta yhdistää eriä direktiivin 78/660/ETY 4 artiklan 3 kohdan a tai b alakohdan ehtojen mukaisesti rajoitetaan

- taseessa arabialaisilla numeroilla merkittyihin kohtiin lukuun ottamatta vakuutusteknistä vastuuvulkaa koskevia eriä, ja
- tuloslaskelmassa yhdellä tai useammalla pienellä kirjaimella merkittyihin eriin lukuun ottamatta I.1 ja I.4 sekä II.1, II.5 ja II.6 kohtaa.

Yhdistäminen on sallittua ainoastaan jäsenvaltioiden antamien säännösten perusteella.

3 JAKSO

Taseen kaava*6 artikla*

Jäsenvaltioiden on säädettävä seuraavasta taseen kaavasta.

Vastaavaa*A. Merkitty, mutta maksamaton pääoma*

josta esitetään erikseen, maksettavaksi määrätty pääoma (jollei kansallisen lainsäädännön mukaan maksettavaksi vaadittua pääomaa sisällytetä vastattaviin, jolloin saamiset osake-annista on sisällytettävä vastaaviin joko A kohtaan tai E.IV kohtaan).

B. Aineettomat oikeudet

direktiivin 78/660/ETY 9 artiklan vastaavaa B ja C.I kohdan mukaisesti määriteltynä; tästä esitetään erikseen:

- perustamisenot kansallisessa lainsäädännössä määritellyllä tavalla ja sikäli kuin kansallisen lainsäädännön mukaan niiden esittäminen vastaavissa on sallittua (jollei kansallisen lainsäädännön mukaan niitä ole esitettävä tilinpäätöksen liitetiedoissa),
- liikearvo siinä määrin kuin se on hankittu kohtuullista vastiketta vastaan (jollei kansallisen lainsäädännön mukaan sitä ole esitettävä tilinpäätöksen liitetiedoissa).

*C. Sijoitukset**I. Maa-alueet ja rakennukset:*

esittäen erikseen maa-alueet ja rakennukset, joita vakuutusyritys käyttää omaan toimintaansa (jollei kansallisen lainsäädännön mukaan niitä ole esitettävä tilinpäätöksen liitetiedoissa).

II. Sijoitukset sidosyrityksiin sekä merkittävät omistusyhteydet:

1. Osuudet sidosyrityksissä.
2. Sidosityritysten liikkeeseen laskemat joukkovelkakirjat ja muut arvopaperit sekä lainat sidosyrityksille.
3. Omistusyhteydet.
4. Sellaisten yritysten liikkeeseen laskemat joukkovelkakirjat ja muut arvopaperit ja sellaisille yrityksille myönnetyt lainat,

▼B

joihin vakuutusyrittäjä on sidoksissa merkittävän omistusyhteyden kautta.

III. Muut sijoitukset:

1. Osakkeet ja muut vaihtuvatuottoiset arvopaperit sekä osuudet sijoitusrahastoissa.
2. Joukkovelkakirjat ja muut kiinteätuoittoiset arvopaperit.
3. Osuudet yhteissijoituksista.
4. Kiinnelainat.
5. Muut lainasaamiset.
6. Talletukset luottolaitoksissa.
7. Muut.

IV. Jälleenvakuutustalletteet.

D. *Sijoitukset sellaisten henkivakuutuksenottajien hyväksi, jotka kantavat sijoitusriskin*

E. *Saamiset*

(Saamiset:

- sidosyrityksiltä
- yrityksiltä, joihin vakuutusyrittäjä on sidoksissa merkittävän omistusyhteyden kautta

esitetään erikseen I, II ja III kohtien alakohtina).

I. Ensivakuutustoiminnasta johtuvat saamiset

1. vakuutuksenottajat;
2. vakuutuksenvälittäjät.

II. Jälleenvakuutustoiminnasta johtuvat saamiset.

III. Muut saamiset.

IV. Merkitty ja maksettavaksi määrätty, mutta maksamaton pääoma (jollei kansallisen lainsäädännön mukaan liikkeeseen laskettua, mutta maksamatonta pääomaa esitetä vastaavien A kohdassa).

F. *Muu omaisuus*

I. Aineelliset hyödykkeet ja varastot direktiivin 78/660/ETY 9 artiklan vastaavaa C.II ja D.I kohdan otsikon mukaisesti, muut kuin maa-alueet ja rakennukset, rakenteilla olevat rakennukset sekä maa-alueista ja rakennuksista maksetut ennakot.

II. Rahat ja pankkisaamiset.

III. Omat osakkeet tai osuudet (sekä maininta niiden nimellisarvosta tai, jollei nimellisarvoa ole, kirjanpidollisesta pariarvosta) sikäli kuin kansallisen lainsäädännön mukaan niiden esittäminen ta-seessa on sallittua.

IV. Muut.

G. *Ennakkomaksut ja siirtosaamiset*

I. Kertyneet, mutta ei vielä erääntyneet korot ja vuokrat.

II. Aktivoidut hankintamenot (esittäen erikseen muusta vakuutuksesta kuin henkivakuutusliikkeestä ja henkivakuutusliikkeestä johtuvat hankintamenot).

III. Muut ennakkomaksut ja siirtosaamiset.

▼BH. *Tilikauden tappio*

(jollei kansallisen lainsäädännön mukaan sitä ole esitettävä vastattavien A.VI kohdassa).

Vastattavaa

A. Oma pääoma

I. Merkitty pääoma tai vastaavat varat

(jollei kansallisen lainsäädännön mukaan maksettavaksi vaadittua pääomaa esitetä tässä erässä. Siinä tapauksessa merkityn pääoman ja maksetun pääoman määrät on esitettävä erikseen).

II. Ylikurssi.

III. Arvonkorotusraho.

IV. Rahastot.

V. Edellisten tilikausien tulos.

VI. Tilikauden tulos (jollei kansallisen lainsäädännön mukaan tämä erä ole esitettävä vastaavien H kohdassa tai vastattavien I kohdassa).

B. Etuoikeusasemaltaan huonommassa asemassa olevat lainat

C. Vakuutustekninen vastuuvélka

1. Vakuutusmaksun siirtovastuu:

a) bruttomäärä ...

b) jälleenvakuutuksen osuus (-) ...

2. Henkivakuutuksen vakuutusmaksuvastuu:

a) bruttomäärä ...

b) jälleenvakuutuksen osuus (-) ...

3. Varsinainen korvausvastuu:

a) bruttomäärä ...

b) jälleenvakuutuksen osuus (-) ...

4. Hyvityksiä ja alennuksia koskeva vastuu (jollei sitä ole esitetty kohdassa C.2):

a) bruttomäärä ...

b) jälleenvakuutuksen osuus (-) ...

5. Tasoitusvastuu

6. Muu vakuutustekninen vastuuvélka:

a) bruttomäärä ...

b) jälleenvakuutuksen osuus (-) ...

D. Niitä henkivakuutuksia koskeva vakuutustekninen vastuuvélka, joissa vakuutuksenottajat kantavat sijoitusriskin:

a) bruttomäärä ...

b) jälleenvakuutuksen osuus (-) ...

E. ► **M1** Muut varaukset ◀

1. Eläkesitoumuksista ja muista samankaltaisista sitoumuksista aiheutuvat varaukset.

2. Välittömistä veroista aiheutuvat varaukset.

3. Muihin menoihin liittyvät varaukset.

F. *Jälleenvakuuttajilta pidätetyt talletteet*G. *Velat*

(Velat:

— sidosyrityksille,

— yrityksille, joihin vakuutusyritys on sidoksissa merkittävän omistusyhteyden kautta

esitetään erikseen alierinä.)

I. Ensivakuutustoiminnasta johtuvat velat.

II. Jälleenvakuutustoiminnasta johtuvat velat.

III. Debentuurilainat, esittäen erikseen vaihtovelkakirjalainat.

▼B

IV. Lainat luottolaitoksilta.

V. Muut velat mukaan lukien verot ja sosiaaliturvamaksut.

H. *Siirtovelat ja ennakkomaksut*

I. *Tilikauden voitto*

(jollei kansallisen lainsäädännön mukaan tämä erä ole esitettävä vastattavien A.VI kohdassa).

7 artikla

Direktiivin 78/660/ETY 14 artiklaa ei sovelleta vakuutustoimintaan liittyviin sitoumuksiin.

4 JAKSO

Eräitä taseen eriä koskevat erityissäännökset

8 artikla

Direktiivin 78/660/ETY 15 artiklan 3 kohtaa sovelletaan vain vastaavien B sekä C.I ja C.II kohtaan sellaisina kuin ne on määritelty tämän direktiivin 6 artiklassa. Näiden erien siirrot esitetään tilikauden alun taseeseen ilmoitetun arvon pohjalta.

9 artikla

Vastaavaa: C.III.2 kohta

Joukkovelkakirjat ja muut kiinteätuoitoiset arvopaperit

1. Tähän kohtaan sisältyvät joukkovelkakirjat mukaan lukien luottolaitosten, muiden yritysten tai julkisten viranomaisten tai laitosten liikkeelle laskemat kiinteätuoitoiset arvopaperit; jos niitä ei ole esitettävä vastaavien C.II.2 tai C.II.4 kohdassa.

2. Arvopapereita, joiden koron taso vaihtelee erityisten tekijöiden mukaan, esimerkiksi pankkienvälisten markkinoiden tai Euromarkkinoiden koron mukaan, pidetään myös joukkovelkakirjoina, mukaan lukien kiinteätuoitoiset arvopaperit.

10 artikla

Vastaavaa: C.III.3 kohta

Osuudet yhteissijoituksista

Tämä erä sisältää yrityksen omistamat osuudet yhteissijoituksista, jotka useat yritykset tai eläkerahastot ovat perustaneet ja joiden hoito on uskottu yhdelle näistä yrityksistä tai eläkerahastoista.

11 artikla

Vastaavaa: C.III.4 ja C.III.5 kohta

Kiinnelainat ja muut lainasaamiset

Vakuutuskenottajille myönnettyt lainat, joiden pääasiallisena vakuutena on vakuutuskirja, on ilmoitettava kohdassa ”muut lainasaamiset” ja niiden määrä on ilmoitettava tilinpäätöksen liitetiedoissa. Kiinnelainat on esitettävä tällä nimikkeellä silloinkin, kun niiden vakuutena on myös vakuutuskirja. Kun ”muiden lainasaamisten”, joiden vakuutena ei ole

▼B

vakuutuskirjaa, määrä on merkittävä, ne on eriteltävä asianmukaisesti tilinpäätöksen liitetiedoissa.

12 artikla

Vastaavaa: C.III.6 kohta

Talletukset luottolaitoksissa

Tämä kohta sisältää määrät, jotka voidaan nostaa vain määrätyn ajan kuluttua. Ne talletukset, joiden nostoa tällainen rajoitus ei koske, on ilmoitettava kohdassa F.II vaikka ne tuottaisivatkin korkoa.

13 artikla

Vastaavaa: C.III.7 kohta

Muut

Tämä kohta sisältää sijoitukset, jotka eivät kuulu C.III.1—6 kohtiin. Kun näiden sijoitusten määrä on merkittävä, ne on ilmoitettava tilinpäätöksen liitetiedoissa.

14 artikla

Vastaavaa: C.IV kohta

Jälleenvakuutustalletteet

Jälleenvakuutuksenantajan taseessa tämä kohta sisältää jälleenvakuutuksenottajien velat, jotka vastaavat jälleenvakuutuksenottajalla tai kolmannen hallussa olevia vakuustalletuksia tai määriä, jotka nämä yritykset ovat pidättäneet.

Näitä velkoja ei saa yhdistää muihin velkoihin, jotka jälleenvakuutuksenottaja on velkaa jälleenvakuutuksenantajalle, eikä korvata näitä velkoja jälleenvakuutuksenantajan veloilla jälleenvakuutuksenottajalle.

Jälleenvakuutuksenottajan tai kolmannen haltuun talletetut arvopaperit, jotka pysyvät jälleenvakuutuksenantajan omaisuutena, merkitään sijoituksena jälleenvakuutuksenantajan tilinpäätöksen asianomaiseen kohtaan.

15 artikla

Vastaavaa: D kohta

Sijoitukset sellaisten henkivakuutuksenottajien hyväksi, jotka kantavat sijoitusriskin

Henkivakuutuksen osalta tämä kohta sisältää toisaalta ne sijoitukset, joiden arvoa käytetään määriteltäessä sijoitusrahastoon liittyvien vakuutuskirjojen arvoa tai tuottoa, ja toisaalta ne sijoitukset, jotka kattavat vastuut, jotka on määriteltä jonkin indeksin perusteella. Tämä kohta sisältää myös ne sijoitukset, joita pidetään hallussa tonttiin jäsenten lukuun ja jotka on tarkoitus jakaa näiden kesken.

16 artikla

Vastaavaa: F.IV kohta

Muut

Tämä kohta sisältää ne erät, jotka eivät kuulu kohtiin F.I., II. ja III. Kun näiden erien määrä on merkittävä, ne on ilmoitettava tilinpäätöksen liitetiedoissa.

▼B*17 artikla***Vastaavaa:** G.I kohta*Kertyneet korot ja vuokrat*

Tämä kohta sisältää tasepäivään mennessä kertyneet korot ja vuokrat, jotka eivät vielä ole saamisia.

*18 artikla***Vastaavaa:** G.II kohta*Aktivoidut hankintamenot*

1. Vakuutus sopimusten hankintamenot aktivoidaan direktiivin 78/660/ETY 18 artiklan mukaisesti, jos jäsenvaltiot eivät kiellä tällaista aktivointia.

2. Jäsenvaltiot voivat kuitenkin sallia, että hankintamenot vähennetään muussa vakuutusliikkeessä kuin henkivakuutusliikkeessä vakuutusmaksun siirtovastuusta ja henkivakuutusliikkeessä vakuutusmaksuvastuusta jonkin vakuutusmatemaattisen menetelmän mukaisesti. Näin meneteltäessä vastuuvelasta vähennettävät määrät on ilmoitettava tilinpäätöksen liitetiedoissa.

*19 artikla***Vastattavaa:** A.I kohta*Merkitty pääoma tai vastaavat varat*

Tähän kohtaan kuuluvat kaikki ne erät, riippumatta siitä, minkä nimisiä ne itse asiassa ovat, joita kansallisen lainsäädännön mukaan pidetään kyseisen laitoksen oikeudellisen muodon mukaisesti osakkeenomistajien tai muiden omistajien merkitsemänä omana pääomana tai vastaavana.

*20 artikla***Vastattavaa:** A.IV kohta*Rahastot*

Tähän kohtaan sisältyvät kaikki direktiivin 78/660/ETY 9 artiklassa vastattavien kohdassa A.IV luetellut rahastojen lajit sellaisina kuin ne on siinä kohdassa määritetty. Jäsenvaltiot voivat myös tarvittaessa säätää muunlaisista rahastoista sellaisia vakuutusyrityksiä varten, joilla on muu kuin direktiivissä 78/660/ETY tarkoitettu oikeudellinen muoto.

Rahastojen lajit on esitettävä vakuutusyritysten taseissa erikseen vastattavien A.IV kohdan alakohtina lukuun ottamatta arvonorotusrahaa, joka on esitettävä A.III kohdassa.

*21 artikla***Vastattavaa:** B kohta*Etuoikeusasemaltaan huonomassa asemassa olevat lainat*

Kun on tehty sopimus siitä, että selvitystilän yhteydessä tai konkurssissa velat, riippumatta siitä, onko niiden todisteena arvopaperi tai ei, maksetaan takaisin vasta kun kaikkien muiden velkojien saatavat on maksettu, kyseiset velat esitetään tässä kohdassa.

▼B*22 artikla*

Niissä tapauksissa, joissa jäsenvaltio sallii, että yrityksen tase sisältää varoja, joiden jakoa joko vakuutuksen ottajille tai osakkeen omistajille ei ole vielä määritetty tilikauden päättyessä, nämä varat esitetään vastattavien B.a kohdassa (Tulevaa jakoa odottavat varat).

Tämän kohdan muutokset siirtyvät tuloslaskelman II.12.a kohdasta (Siirrot tulevaa jakoa odottaviin varoihin tai odottavista varoista).

23 artikla

Vastattavaa: C kohta

Vakuutustekninen vastuuelka

Vakuutustekniseen vastuuelkaan sovelletaan direktiivin 78/660/ETY 20 artiklaa, jollei tämän direktiivin 24—30 artiklasta muuta johdu.

24 artikla

Vastattavaa: C. 1.b, 2.b, 3.b, 4.b. ja 6.b sekä D.b kohta

Jälleenvakuutuksen osuudet

1. Jälleenvakuutuksen osuuksiin kuuluvat ne todelliset tai arvioidut määrät, jotka sopimukseen perustuvien jälleenvakuutusjärjestelyjen nojalla vähennetään vakuutusteknisen vastuuelan bruttomääristä.

2. Vakuutusmaksun siirtovastuun osalta jälleenvakuutuksen osuudet lasketaan 57 artiklassa tarkoitetuilla menetelmillä tai jälleenvakuutusso-
pimuksen ehtojen mukaisesti.

3. Jäsenvaltiot voivat säätää tai sallia, että jälleenvakuutuksen osuudet esitetään vastaavissa. Kun näin menetellään, nämä määrät esitetään vastaavien D.a kohdassa (Jälleenvakuutuksenantajien osuus vakuutusteknisestä vastuuelasta) jaettuna alakohtiin seuraavasti:

1. Vakuutusmaksun siirtovastuu
2. Henkivakuutuksen vakuutusmaksuvastuu
3. Varsinainen korvausvastuu
4. Hyvityksiä ja alennuksia koskeva vastuu (jos sitä ei ole esitetty 2 kohdassa)
5. Muu vakuutustekninen vastuuelka
6. Henkivakuutuksia koskeva vakuutustekninen vastuuelka, kun vakuutuksenottajat kantavat sijoitusriskin.

Poiketen siitä, mitä 5 artiklassa säädetään, näitä eriä ei voida yhdistää.

25 artikla

Vastattavaa: C.1 kohta

Vakuutusmaksun siirtovastuu

Vakuutusmaksun siirtovastuu sisältää erän, joka vastaa sitä osaa bruttovakuutusmaksutulosta, joka on kohdennettava seuraavaan tilikauteen tai tätä myöhempään tilikausiin. Henkivakuutuksen osalta jäsenvaltiot voivat, kunnes yhdenmukaistaminen on myöhemmin toteutettu, sallia tai vaatia, että vakuutusmaksun siirtovastuu esitetään C.2 kohdassa.

Jos C.1 kohta sisältää 26 artiklan mukaisesti myös vakuutusmaksun siirtovastuun lisävastuun, erän nimikkeeksi on merkittävä ”Vakuutusmaksun siirtovastuu ja sen lisävastuu”. Kun vakuutusmaksun siirtovas-

▼B

tuun lisävastuun määrä on merkittävä, se on tarpeen ilmoittaa erikseen joko taseessa tai tilinpäätöksen liitetiedoissa.

26 artikla

Vastattavaa: C.6 kohdassa

Muu vakuutustekninen vastuuvélka

Tämä kohta sisältää muun muassa vakuutusmaksun siirtovastuun lisävastuun eli erän, joka kattaa vakuutusmaksun siirtovastuun lisäksi vakuutusyrityksen riskit tilikauden päätyttyä, tarkoituksena varautua kaikkiin korvauspyyntöihin ja kaikkiin voimassaolevista vakuutussopimuksista johtuviin kuluihin, jotka ylittävät vastaavan vakuutusmaksun siirtovastuun ja kaikki kyseisistä sopimuksista saatavat vakuutusmaksut. Jos kansallisessa lainsäädännössä niin säädetään, vakuutusmaksun siirtovastuun lisävastuu voidaan kuitenkin lisätä 25 artiklassa määriteltyyn vakuutusmaksun siirtovastuuseen ja katsoa kuuluvan C.1 kohdassa esitetävään määrään.

Kun vakuutusmaksun siirtovastuun lisävastuun määrä on merkittävä, se ilmoitetaan erikseen joko taseessa tai tilinpäätöksen liitetiedoissa.

Jos 3 artiklan 2 kohdan mukaista mahdollisuutta ei ole käytetty, tähän erään kuuluu myös ikääntymisvastuu.

27 artikla

Vastattavaa: C.2 kohta

Henkivakuutuksen vakuutusmaksuvastuu

Henkivakuutuksen vakuutusmaksuvastuu on vakuutusyrityksen vastuiden, mukaan lukien jo myönnettyt hyvitykset, vakuutusmatemaattisesti arvioitu arvo, vähennettynä tulevien vakuutusmaksujen vakuutusmatemaattisesti lasketulla arvolla.

28 artikla

Vastattavaa: C.3 kohta

Varsinainen korvausvastuu

Varsinainen korvausvastuu vastaa menojen lopullista arvioitua kokonaismäärää, vakuutusyrityksen maksettua korvaukset kaikista vakuutustapahtumista, jotka ovat sattuneet tilikauden loppuun mennessä riippumatta siitä, onko niistä tehty ilmoitus vai ei, ja josta on jo vähennetty näiden vakuutustapahtumien vuoksi maksetut korvaukset.

29 artikla

Vastattavaa: C.4 kohta

Hyvityksiä ja alennuksia koskeva vastuu

Hyvityksiä ja alennuksia koskeva vastuu sisältää vakuutuksenottajille tai sopimusten edunsaajille 39 artiklassa määriteltyinä hyvityksinä ja alennuksina tarkoitettut erät, siltä osin kuin niitä ei ole hyvitetty vakuutuksenottajille tai 22 artiklan ensimmäisen kohdan mukaan määritelty B.a kohtaan (Tulevaa jakoa odottavat varat) tai C.2 kohtaan.

▼B*30 artikla***Vastattavaa:** C.5 kohta*Tasointuvastuu*

1. Tasointuvastuu sisältää kaikki ne lain tai hallinnollisten määräysten perusteella varatut määrät, joilla voidaan tasata tulevina vuosina vahinkosuhteissa tapahtuvia heilahteluja tai kattaa erityisiä riskejä.
2. Kun rahastoja on perustettu silloin kun asiasta ei ole säädetty lailla eikä hallinnollisin määräyksin 20 artiklan mukaisesti samaa tarkoitusta varten, niistä on ilmoitettava tilinpäätöksen liitetiedoissa.

*31 artikla***Vastattavaa:** D kohta*Niitä henkivakuutuksia koskeva vakuutustekninen vastuuvetka, joissa vakuutuksenottajat kantavat sijoitusriskin.*

Tämä kohta sisältää vakuutusteknisen vastuuvetlan, jonka tarkoituksena on kattaa vastuut, jotka liittyvät sijoituksiin henkivakuutusopimusten puitteissa, joiden arvo tai tuotto on määritelty niiden sijoitusten perusteella, joissa riski on vakuutuksenottajalla, tai indeksin perusteella.

Vakuutustekninen lisävastuuvetka, jonka tarkoituksena on kattaa tarvittaessa kuolemanvarariskejä, liikekuluja tai muita riskejä (kuten määräpäivänä maksettavat etuudet tai taatut takaisinostoarvot) esitetään C.2 kohdassa.

Myös sellainen vakuutustekninen vastuuvetka, joka sisältyy D kohtaan vastaa tonttiin järjestäjän velvoitteita sen jäseniä kohtaan.

*32 artikla***Vastattavaa:** F kohta*Jälleenvakuutuksenantajilta pidätetyt talletteet*

Jälleenvakuutuksenottajan taseessa tämä kohta sisältää erät, jotka muut vakuutusyrietykset ovat tallettaneet tai jotka niiltä on pidätetty jälleenvakuutusopimusten nojalla. Nämä erät eivät voi korvata kyseisten jälleenvakuuttajien velkoja.

Kun jälleenvakuutuksenottaja on saanut talletteena arvopapereita, jotka on siirretty sen omistukseen, tämä kohta sisältää määrän, jonka jälleenvakuutuksenottaja on tallenteen nojalla velkaa.

5 JAKSO

Tuloslaskelman kaava*33 artikla*

1. Jäsenvaltioiden on säädettävä, että tuloslaskelma laaditaan 34 artiklassa esitetyn kaavan mukaisesti.
2. Muun vakuutusliikkeen kuin henkivakuutusliikkeen vakuutusteknistä laskelmaa käytetään niihin ensivakuutusluokkiin, jotka kuuluvat direktiivin 73/239/ETY soveltamisalaan, sekä vastaaviin jälleenvakuutusluokkiin.
3. Henkivakuutusliikkeen vakuutusteknistä laskelmaa käytetään niihin ensivakuutuksen luokkiin, jotka kuuluvat direktiivin 79/267/ETY soveltamisalaan, sekä vastaaviin jälleenvakuutuksen luokkiin.

▼B

4. Jäsenvaltiot voivat vaatia tai sallia, että yritykset, jotka harjoittavat yksinomaan jälleenvakuutustoimintaa, käyttävät muun vakuutusliikkeen kuin henkivakuutusliikkeen vakuutusteknistä laskelmaa kaikessa vakuutustoiminnassaan. Tätä säännöstä sovelletaan myös yrityksiin, jotka harjoittavat muun ensivakuutusliikkeen kuin henkivakuutusliikkeen ohella myös jälleenvakuutustoimintaa.

34 artikla

Tuloslaskelma

I. <i>Muun vakuutusliikkeen kuin henkivakuutusliikkeen vakuutustekninen laskelma</i>			
1.	Vakuutusmaksutuotot, omalla vastuulla:		
a)	vakuutusmaksutulo, brutto	...	
b)	jälleenvakuutuksenantajien osuus vakuutusmaksutulosta (-)
c)	vakuutusmaksun siirtovastuun bruttomäärän muutos ja sen lisävastuun muutos, jos kansallinen lainsäädäntö sallii tämän vastuun esittämisen vastattavien C.1 (±) kohdassa	...	
d)	jälleenvakuutuksenantajien osuus vakuutusmaksun siirtovastuun muutoksesta (±)
2.	Osuus sijoitustoiminnan tuotosta, siirrettynä muualta kuin vakuutusteknisestä laskelmasta (III.6 kohta)		...
3.	Muut vakuutustekniset tuotot, omalla vastuulla		...
4.	Varsinaiset korvauskulut, omalla vastuulla:		
a)	maksetut korvaukset		
aa)	bruttomäärä	...	
bb)	jälleenvakuutuksenantajien osuus (-)
b)	varsinaisen korvausvastuun muutos		
aa)	bruttomäärä	...	
bb)	jälleenvakuutuksenantajien osuus (-)
5.	Muun vakuutusteknisen vastuuvelan muutos, omalla vastuulla, jos sitä ei ole esitetty muussa kohdassa (±)		...
6.	Hyvitykset ja alennukset, omalla vastuulla		...
7.	Liiketoiminnan kulut, netto:		
a)	hankintamenot	...	
b)	aktivoitujen hankintamenojen muutos (±)	...	
c)	hallintokulut	...	
d)	jälleenvakuutuslaskioiden ja voitto-osuudet (-)
8.	Muut vakuutustekniset kulut, omalla vastuulla		...
9.	Tasointuvastuun muutos (±)		...
10.	Yhteensä (muun vakuutuksen kuin henkivakuutusliikkeen vakuutustekninen tulos) (III.1 kohta).		...
II. <i>Henkivakuutusliikkeen vakuutustekninen laskelma</i>			
1.	Vakuutusmaksutuotot, omalla vastuulla:		
a)	vakuutusmaksutulo, brutto	...	
b)	jälleenvakuutuksenantajien osuus vakuutusmaksutulosta (-)
c)	vakuutusmaksun siirtovastuun muutos, omalla vastuulla (±)
2.	Sijoitustoiminnan tuotot:		
a)	tuotot merkittävistä omistusyhteisistä, erillinen maininta sidosyrityksien tuotoista	
b)	tuotot muista sijoituksista, erillinen maininta sidosyrityksien tuotoista ...		
aa)	tuotot maa-alueista ja rakennuksista	...	
bb)	tuotot muista sijoituksista
c)	sijoitusten palautuneet arvonalennukset	...	
d)	sijoitusten myyntivoitot
3.	Sijoitusten realisoitumattomat arvonnousut		...
4.	Muut vakuutustekniset tuotot, omalla vastuulla		...
5.	Varsinaiset korvauskulut, omalla vastuulla:		
a)	maksetut korvaukset		
aa)	bruttomäärä	...	
bb)	jälleenvakuutuksenantajien osuus (-)
b)	varsinaisen korvausvastuun muutos		
aa)	bruttomäärä	...	
bb)	jälleenvakuutuksenantajien osuus (-)

▼B

6. Muun vakuutusteknisen vastuuvelan muutos, omalla vastuulla, jos sitä ei ole esitetty muussa kohdassa (±):			
a) henkivakuutuksen vakuutusmaksuvastuu, omalla vastuulla			
aa) bruttomäärä	...		
bb) jälleenvakuutuksenantajien osuus (-)	
b) muu vakuutustekninen vastuovelka, omalla vastuulla			...
7. Hyvitykset ja alennukset, omalla vastuulla			...
8. Liiketoiminnan kulut, netto:			
a) hankintamenot		...	
b) aktivoitujen hankintamenojen muutos (±)		...	
c) hallintokulut		...	
d) jälleenvakuutuspalkkiot ja voitto-osuudet (-)	
9. Sijoitustoiminnan kulut:			
a) sijoitusten hoitokulut, myös korot		...	
b) sijoitusten arvonalennukset		...	
c) sijoitusten myyntitappiot	
10. Sijoitusten realisoitumattomat arvonalaskut			...
11. Muut vakuutustekniset kulut, omalla vastuulla			...
12. Osuus sijoitustoiminnan tuotosta, siirrettynä muuhun kuin vakuutustekniseen laskelmaan (-) (III.4 kohta)			...
13. Yhteensä: (Henkivakuutusliikkeen vakuutustekninen tulos) (III.2 kohta)			...
III. Muu kuin vakuutustekninen laskelma			
1. Muun vakuutusliikkeen kuin henkivakuutusliikkeen vakuutustekninen tulos (I.10 kohta)			...
2. Henkivakuutusliikkeen vakuutustekninen tulos (II.13 kohta)			...
3. Sijoitustoiminnan tuotot:			
a) tuotot merkittävistä omistusyhteisistä esittäen erikseen tuotot sidosyrityksiltä	
b) tuotot muista sijoituksista esittäen erikseen tuotot sidosyrityksiltä ...			
aa) tuotot maa-alueista ja rakennuksista	...		
bb) tuotot muista sijoituksista	
c) sijoitusten palautuneet arvonalennukset		...	
d) sijoitusten myyntivoitot	
4. Osuus sijoitustoiminnan tuotosta siirrettynä henkivakuutuksen vakuutusteknisestä laskelmasta (II.12 kohta)			...
5. Sijoitustoiminnan kulut:			
a) sijoitusten hoitokulut, myös korot		...	
b) sijoituksista tehdyt arvonalennukset		...	
c) sijoitusten myyntitappiot	
6. Osuus sijoitustoiminnan tuotosta siirrettynä muun vakuutuksen kuin henkivakuutuksen vakuutustekniseen laskelmaan (I.2 kohta)			...
7. Muut tuotot			...
8. Muut kulut, myös arvonalennukset			...
9. Verot varsinaisen toiminnan tuloksesta			...
10. Varsinaisen toiminnan tulos verojen jälkeen			...
11. Muun kuin varsinaisen toiminnan tulos			...
12. Muun kuin varsinaisen toiminnan kulut			...
13. Muun kuin varsinaisen toiminnan tulos			...
14. Verot muun kuin varsinaisen toiminnan tuloksesta			...
15. Muut kuin edellä olevissa kohdissa esitetyt verot			...
16. Tilikauden tulos			...

6 JAKSO

Tiettyihin tuloslaskelman kohtiin liittyviä erityisiä säännöksiä

35 artikla

Muun vakuutuksen kuin henkivakuutusliikkeen vakuutustekninen laskelma: I.1 a kohta

Henkivakuutusliikkeen vakuutustekninen laskelma: II.1 a kohta

Vakuutusmaksutulo, brutto

Bruttovakuutusmaksutulo sisältää kaikki vakuutussopimusten mukaiset maksut, joiden suoritusvelvollisuus on syntynyt tilikauden aikana riippumatta siitä, liittyvätkö nämä maksut kokonaan tai osittain myöhempään tilikauteen, ja siihen sisältyy nimenomaan:

▼B

- i) vielä laskuttamatta oleva vakuutusmaksutulo, kun vakuutusmaksut voidaan laskea vasta vuoden lopussa;
- ii) — kertamaksut ja eläkevakuutusmaksut,
 - myös henkivakuutuksen osalta hyvityksiä ja alennuksia koskevista vastuusta johtuvat kertamaksut, sikäli kuin ne on sopimusten perusteella katsottava vakuutusmaksuiksi, jos kansallisessa lainsäädännössä määrätään tai sallitaan niiden esittäminen vakuutusmaksuina;
- iii) puolivuosi-, neljännesvuosi- tai kuukausivakuutusmaksujen lisämaksut ja vakuutuksenottajilta perittävät lisämaksut vakuutusyrityksen kulujen kattamiseksi;
- iv) rinnakkaisvakuutuksen ollessa kyseessä yrityksen osuus kokonaisvakuutusmaksuista;
- v) jälleenvakuutuksen- ja edelleenvakuutuksenottajilta saatavat jälleenvakuutusmaksut, myös portfoliosiirtomaksut,

seuraavien vähennyksien jälkeen:

— jälleenvakuutuksen- ja edelleenvakuutuksenottajille hyvitetty portfoliosiirtomaksut

ja

— lakkautettujen vakuutusten maksunpalautukset.

Edellä tarkoitettuihin määriin ei kuulu vakuutusmaksujen yhteydessä perittyjä veroja eikä veronluonteisia maksuja.

36 artikla

Muun vakuutuksen kuin henkivakuutusliikkeen vakuutustekninen laskelma: I.1.b kohta

Henkivakuutusliikkeen vakuutustekninen laskelma: II.1.b kohta

Jälleenvakuutuksenantajien osuus vakuutusmaksutulosta

Jälleenvakuutuksenantajien osuus vakuutusmaksutulosta sisältää kaikki vakuutusyrityksen solmiman jälleenvakuutus sopimusten nojalla maksetut tai maksettavat vakuutusmaksut. Erään lisätään jälleenvakuutus sopimuksia solmittaessa tai muutettaessa maksettavat portfoliosiirtomaksut; ja erästä vähennetään portfoliosiirtojen takaisinmaksut.

37 artikla

Muun vakuutusliikkeen kuin henkivakuutusliikkeen vakuutustekninen laskelma: I.1.c ja I.1.d kohta

Henkivakuutusliikkeen vakuutustekninen laskelma: II.1.c kohta

Vakuutusmaksun siirtovastuun muutos, omalla vastuulla

Kunnes myöhempi yhteensovittaminen on toteutettu, jäsenvaltiot voivat vaatia tai sallia henkivakuutuksen osalta, että vakuutusmaksun siirtovastuun muutos sisällytetään henkivakuutuksen vakuutusmaksuvastuun muutokseen.

▼B*38 artikla*

Muun vakuutusliikkeen kuin henkivakuutusliikkeen vakuutustekninen laskelma: I.4 kohta

Henkivakuutusliikkeen vakuutustekninen laskelma: II.5 kohta

Varsinaiset korvauskulut, omalla vastuulla

1. Varsinaisiin korvauskuluihin sisältyvät kaikki tilivuonna maksetut korvaukset, joihin on lisätty varsinainen korvausvastuu ja joista on vähennetty edellisen tilikauden varsinainen korvausvastuu.

Näihin määriin sisältyvät erikoisesti eläkkeet, takaisinostot, korvausvastuun vastaanottoa ja luovutusta koskevat jälleenvakuutuksenottajien ja jälleenvakuutuksenantajien portfoliosirrot, ulkoiset ja sisäiset vahingon selvittelykulut, sekä kulut sattuneista mutta ilmoittamattomista vahingoista, jotka on mainittu 60 artiklan 1 kohdan b alakohdassa ja 2 kohdan a alakohdassa.

Jäljempänä 60 artiklan 1 kohdan d alakohdan mukaisen pelastetun omaisuuden tai sijaantulon perusteella takaisin saatavat määrät vähennetään tästä erästä.

2. Kun erotus

— edellisinä vuosina sattuneita vakuutustapahtumia varten vuoden alussa varatun korvausvastuun, ja

— vuoden kuluessa edellisinä vuosina sattuneista vahingoista maksettujen suoritusten sekä vuoden lopussa näistä vakuutustapahtumista vielä varattavan korvausvastuun

välillä on merkittävä, tämä erotus ilmoitetaan tilinpäätöksen liitetiedoissa eriteltyinä tyypeittäin ja määrittäin.

39 artikla

Muun vakuutusliikkeen kuin henkivakuutusliikkeen vakuutustekninen laskelma: I.6 kohta

Henkivakuutusliikkeen vakuutustekninen laskelma: II.7 kohta

Hyvitykset ja alennukset, omalla vastuulla:

Hyvityksiin sisältyy kaikki asianomaiseen tilikauteen kohdistuvat määrät, jotka on maksettu tai maksetaan vakuutuksenottajille ja muille vakuutetuille tai jotka on varattu heidän hyväkseen, mukaan lukien vakuutusteknisen vastuuvelan lisäykseen tai tulevien vakuutusmaksujen alentamiseen käytetyt määrät, siltä osin kuin kyseiset määrät vastaavat koko vakuutustoiminnassa tai jollakin sen osa-alueella syntyvän ylijäämän tai voiton jakoa, josta vähennetään ne aikaisempina vuosina varatut määrät, joita ei enää tarvita.

Alennukset sisältävät ne määrät, siltä osin kuin ne ovat sopimusten vahinkokehitykseen perustuvia osittaisia vakuutusmaksujen palautuksia.

Kun hyvitykset ja alennukset ovat merkittäviä, ne esitetään erikseen tilinpäätöksen liitetiedoissa.

40 artikla

Muun vakuutusliikkeen kuin henkivakuutusliikkeen vakuutustekninen laskelma: I.7.a kohta

Henkivakuutusliikkeen vakuutustekninen laskelma: II.8.a kohta

Hankintamenot

Hankintamenoihin sisältyvät vakuutussopimusten solmimisesta aiheutuvat kulut. Niihin kuuluvat sekä välittömät kulut, kuten hankintapalkkiot

▼B

tai vakuutusasiakirjan laatimiskulut tai kulut vakuutus sopimuksen sisällyttämisestä vakuutuskantaan että välilliset kulut, kuten mainoskulut tai vakuutushakemusten käsittelyyn ja vakuutusten myöntämiseen liittyvät hallinnolliset kulut.

Jäsenvaltiot voivat säätää, että vakuutusten uudistamispalkkiot ilmoitetaan I.7.c tai II.8.c kohdassa.

41 artikla

Muun vakuutusliikkeen kuin henkivakuutusliikkeen vakuutustekninen laskelma: I.7.c kohta.

Henkivakuutusliikkeen vakuutustekninen laskelma: II.8.c kohta

Hallintokulut

Hallintokuluihin sisältyvät kulut, jotka aiheutuvat vakuutusmaksujen perimisestä, vakuutuskannan hoidosta, hyvitysten ja alennusten hallinnasta, sekä tulevan ja menevän jälleenvakuutuksen hoidosta. Niihin sisältyvät erityisesti henkilöstökulut ja toimistokalusteiden ja -laitteiden poistot siltä osin kuin niitä ei tarvitse esittää hankintamenoina, varsinaisina korvauskuluina tai sijoitustoiminnan kuluina.

42 artikla

Henkivakuutusliikkeen vakuutustekninen laskelma: II.2 ja II.9 kohdat

Muu kuin vakuutustekninen laskelma: III.3 ja 5 kohdat

Sijoitustoiminnan tuotot ja kulut

1. Kaikki sijoitustoiminnan tuotot ja kulut, jotka liittyvät muuhun vakuutukseen kuin henkivakuutukseen, esitetään muussa kuin vakuutusteknisessä laskelmassa.

2. Kun kysymyksessä on yksinomaan henkivakuutustoimintaa harjoittava yritys, sijoitustoiminnan tuotot ja kulut esitetään henkivakuutusliikkeen vakuutusteknisessä laskelmassa.

3. Kun kysymyksessä on sekä henkivakuutusliikettä että muuta vakuutusta kuin henkivakuutusliikettä harjoittava yritys, sijoitustoiminnan tuotot ja kulut esitetään henkivakuutusliikkeen vakuutusteknisessä laskelmassa, siltä osin kuin ne liittyvät suoraan henkivakuutusliikkeen harjoittamiseen.

4. Jäsenvaltiot voivat määrätä tai sallia, että sijoitustoiminnan tuotot ja kulut esitetään näiden sijoitusten alkuperän tai tarkoituksen mukaan, jolloin muun vakuutuksen kuin henkivakuutuksen vakuutustekniseen laskelmaan lisätään tarvittaessa uusia eriä henkivakuutuksen vakuutusteknisen laskelman eriä vastaavasti.

43 artikla

Muun vakuutusliikkeen kuin henkivakuutusliikkeen vakuutustekninen laskelma: I.2 kohta

Henkivakuutusliikkeen vakuutustekninen laskelma: II.12 kohta

Muu kuin vakuutustekninen laskelma: III.4 ja 6 kohta

Osuus sijoitustoiminnan tuotosta

1. Kun osa sijoitustoiminnan tuotosta siirretään muun vakuutusliikkeen kuin henkivakuutusliikkeen vakuutustekniseen laskelmaan, siirto muusta kuin vakuutusteknisestä laskelmasta vähennetään kohdasta III.6 ja lisätään kohtaan I.2.

▼B

2. Kun osa henkivakuutuksen vakuutusteknisessä laskelmassa esitetystä sijoitustoiminnan tuotosta siirretään muuhun kuin vakuutustekniseen laskelmaan, siirretty määrä vähennetään kohdasta II.12 ja lisätään kohtaan III.4.

3. Jäsenvaltiot voivat vahvistaa sijoitustoiminnan tuoton osan siirtoa tuloslaskelman yhdestä osasta toiseen sekä siirrettävän määrän suuruutta koskevat yksityiskohtaiset säännöt. Aina tällaisten siirtojen aiheet ja perusteet, joilla ne on tehty, on yksilöitävä tilinpäätöksen liitetiedoissa; tarvittaessa riittää viittaus asianomaisen määräyksen tekstiin.

44 artikla

Henkivakuutusliikkeen vakuutustekninen laskelma: II.3 ja II.10 kohta

Sijoitusten realisoitumattomat arvonnousut ja -laskut

1. Henkivakuutusliikkeen osalta jäsenvaltiot voivat sallia, että tuloslaskelman II.3 ja II.10 kohdissa esitetään kokonaan tai osittain seuraavien arvojen välisen erotuksen vaihtelut:

— sijoitukset arvostettuina käypään arvoonsa tai soveltamalla jotain direktiivin 78/660/ETY 33 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua menetelmää, ja

— sijoitukset arvostettuina hankintamenoonsa.

Jäsenvaltioiden on joka tapauksessa vaadittava, että ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen määrät esitetään edellä mainituissa erissä, kun ne viittaavat vastaavien D kohdassa esitettyihin sijoituksiin.

2. Jäsenvaltiot, jotka vaativat tai sallivat, että vastaavien C kohdassa ilmoitetut sijoitukset arvostetaan käypään arvoon, voivat muun vakuutuksen kuin henkivakuutuksen osalta sallia, että näiden sijoitusten käyvän arvon ja hankintameno välisen erotuksen vaihtelu esitetään kokonaan tai osittain tuloslaskelman III.3.a kohdassa ja kohdassa III.5.a.

7 JAKSO**Arvostussäännöt***45 artikla*

Sijoituksiin sovelletaan direktiivin 78/660/ETY 32 artiklaa, jonka mukaan tilinpäätöksen erien arvostuksen on perustuttava hankintameno- tai tuotantokustannusperiaatteeseen, jollei tämän direktiivin 46—49 artiklasta muuta johdu.

46 artikla

1. Jäsenvaltiot voivat vaatia tai sallia, että vastaavien C kohdassa esitetyt sijoitukset arvostetaan niiden käypään arvoon 48 ja 49 artiklan mukaisesti laskettuna.

2. Vastaavien D kohdassa esitetyt sijoitukset on arvostettava käypään arvoon.

3. Kun sijoitukset on arvostettu hankintameno, niiden käypä arvo on ilmoitettava tilinpäätöksen liitetiedoissa.

Jäsenvaltiot, joissa sijoitukset arvostetaan tämän direktiivin tiedoksiantopäivänä hankintameno, voivat kuitenkin antaa vakuutusyrityksille mahdollisuuden ilmoittaa vastaavien C.I kohdassa sijoitusten käyvän arvon tilinpäätöksen liitetiedoissa ensimmäisen kerran viimeistään viiden vuoden kuluttua 70 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua päivästä, ja muiden sijoitusten käyvän arvon viimeistään kolmen vuoden kuluttua samasta päivästä alkaen.

▼B

4. Kun sijoitukset arvostetaan käypään arvoon, niiden hankintameno on ilmoitettava tilinpäätöksen liitetiedoissa.
5. Samaa arvostusmenetelmää sovelletaan kaikkiin sijoituksiin, jotka kuuluvat johonkin arabialaisella numerolla merkittyyn kohtaan tai jotka on esitetty vastaavien C.I kohdassa. ►**M1** Jäsenvaltiot voivat sallia poikkeamisen tästä vaatimuksesta. ◀

▼M1

6. Jokaiseen sijoitusten kohtaan sovellettu yksi tai useampi menetelmä sekä niiden avulla määritellyt luvut on yksilöitävä tilinpäätöksen liitetiedoissa.

46 a artikla

1. Kun varat ja vastuut on arvostettu direktiivin 78/660/EY 7 a jakson mukaisesti, sovelletaan tämän artiklan 2—6 kohtaa.
2. Vastaavien D kohdassa esitetyt sijoitukset on arvostettava käypään arvoon.
3. Kun sijoitukset arvostetaan hankintamenoon, niiden käypä arvo on ilmoitettava tilinpäätöksen liitetiedoissa.
4. Kun sijoitukset arvostetaan käypään arvoon, niiden hankintameno on ilmoitettava tilinpäätöksen liitetiedoissa.
5. Samaa arvostusmenetelmää sovelletaan kaikkiin sijoituksiin, jotka kuuluvat johonkin arabialaisella numerolla merkittyyn kohtaan tai jotka on esitetty vastaavien C I kohdassa. Jäsenvaltiot voivat sallia poikkeuksia tästä vaatimuksesta.
6. Jokaiseen sijoitusten kohtaan sovellettu yksi tai useampi menetelmä ja niiden avulla saadut luvut on yksilöitävä tilinpäätöksen liitetiedoissa.

▼B*47 artikla*

Kun sijoitukset on arvostettu käypään arvoon, sovelletaan direktiivin 78/660/ETY 33 artiklan 2 ja 3 kohtaa, jollei tämän direktiivin 37 ja 44 artiklasta muuta johdu.

48 artikla

1. Muiden sijoitusten kuin maa-alueiden ja rakennusten ollessa kyseessä käypä arvo tarkoittaa markkina-arvoa, jollei 5 kohdasta muuta johdu.
2. Kun sijoitukset on virallisesti otettu pörssilistalle virallisessa arvopaperipörssissä, markkina-arvo tarkoittaa tasepäivän arvoa tai, kun tasepäivä ei ole kaupantekopäivä pörssissä, tätä päivää edeltävän viimeisen kaupantekopäivän arvoa.
3. Kun muille kuin 2 kohdassa tarkoitetuille sijoituksille on olemassa markkinat, markkina-arvolla tarkoitetaan sitä keskimääräistä hintaa, jolla näillä sijoituksilla käytiin kauppaa tasepäivänä tai, kun tasepäivä ei ole kaupantekopäivä, tätä päivää edeltävänä viimeisenä kaupantekopäivänä.
4. Kun tilinpäätöksen laatimispäivänä 2 tai 3 kohdassa tarkoitettujen sijoitusten myydyt tai ne on tarkoitus myydä lähiaikoina, markkina-arvosta vähennetään todelliset tai arvioidut myyntikulut.
5. Lukuun ottamatta tapauksia, jolloin sovelletaan pääomaosuusmenetelmää direktiivin 78/660/ETY 59 artiklan mukaisesti, kaikki muut sijoitukset arvioidaan varovaisesti soveltamalla todennäköistä myyntihintaa.

▼B

6. Tilinpäätöksen liitetiedoissa on aina selvitettävä tarkasti arvostusmenetelmä ja sen valinta on perusteltava asianmukaisesti.

49 artikla

1. Maa-alueiden ja rakennusten ollessa kyseessä niiden käyvällä arvolla tarkoitetaan arviointipäivän markkina-arvoa, jota on tarvittaessa alennettava 4 ja 5 kohdan mukaisesti.

2. Markkina-arvolla tarkoitetaan hintaa, jolla maa-alueet ja rakennukset voitaisiin arvostuspäivänä myydä halukkaan myyjän ja riippumattoman ostajan välisellä yksityisellä sopimuksella, kun on sovittu, että omaisuus on julkisesti tarjolla markkinoilla, että markkinaolot sallivat laillisen myynnin ja että ottaen huomioon omaisuuden luonteen myyntineuvotteluihin käytettävä aika on tavanomainen.

3. Markkina-arvo määritetään arvostamalla erikseen jokainen maa-alue ja jokainen rakennus vähintään joka viides vuosi yleisesti hyväksytyjen tai vakuutusalaan valvovien viranomaisten hyväksymien menetelmien mukaisesti. Direktiivin 78/660/ETY 35 artiklan 1 kohdan b alakohtaa ei sovelleta.

4. Kun viimeisestä 3 kohdan mukaisesta arvon määrittämisestä maa-alueiden ja rakennusten arvo on alentunut, tehdään aiheellinen arvonalennus. Näin määriteltyä alhaisempaa arvoa ei koroteta seuraavissa tapauksissa, jollei tämä korotus johdu uudesta markkina-arvon määrittämisestä, joka on toteutettu 2 ja 3 kohdan mukaisesti.

5. Kun tilinpäätöksen laatimispäivänä maa-alueet ja rakennukset on myyty tai ne on tarkoitus myydä lähiaikoina, 2 ja 4 kohdan mukaisesti määritellystä arvosta on vähennettävä todelliset tai arvioidut myyntikulut.

6. Kun maa-alueiden ja rakennusten markkina-arvoa ei ole mahdollista määrittää, on hankintameno- tai tuotantokustannusperiaatteella määriteltyä arvoa pidettävä käypänä arvona.

7. Menetelmä, jota on käytetty maa-alueiden ja rakennusten käyvän arvon määrittämiseksi, sekä niiden erittely arviointitilikausittain on yksilöitävä tilinpäätöksen liitetiedoissa.

50 artikla

Kun direktiivin 78/660/ETY 33 artiklaa sovelletaan vakuutusyhtiöihin, se tapahtuu seuraavia yksityiskohtaisia sääntöjä noudattaen:

- a) 1 kohdan a alakohtaa sovelletaan tämän direktiivin 6 artiklassa määriteltyyn vastaavien F.I kohtaan;
- b) 1 kohdan c alakohtaa sovelletaan tämän direktiivin 6 artiklassa määriteltyihin vastaavien C.I-IV, F.I (lukuun ottamatta varastoja) ja F.III kohtiin.

51 artikla

Direktiivin 78/660/ETY 35 artiklaa sovelletaan vakuutusyhtiöihin seuraavasti:

- a) tämän direktiivin 6 artiklassa määriteltyihin vastaavien B ja C kohtiin sekä F.I kohtaan kuuluvaan käyttöomaisuuteen;
- b) 1 kohdan c alakohdan aa luetelmakohtaa sovelletaan tämän direktiivin 6 artiklassa määriteltyihin vastaavien C.II-IV ja F.III kohtiin.

Jäsenvaltiot voivat säätää, että sijoituksina esitettyjen arvopapereiden arvosta voidaan tehdä arvonalennus siten, että ne arvostetaan alimpaan arvoon, joka on niille annettu tasepäivänä.

▼B*52 artikla*

Direktiivin 78/660/ETY 38 artiklaa sovelletaan tämän direktiivin 6 artiklassa määriteltyyn vastaavien F.I kohtaan.

53 artikla

Direktiivin 78/660/ETY 39 artiklaa sovelletaan tämän direktiivin 6 artiklassa määriteltyihin vastaavien E.I-III ja F.II kohtiin.

54 artikla

Muun vakuutusliikkeen kuin henkivakuutusliikkeen osalta aktivoidut hankintamenot lasketaan perusteella, joka vastaa vakuutusmaksun siirtovastuun määräytymisperustetta.

Henkivakuutuksen osalta aktivoitujen hankintamenojen laskenta voi olla osa 59 artiklassa tarkoitettua vakuutusmatemaattista laskentaa.

55 artikla

1. a) Sikäli kuin vastaavien C.II ja III kohdissa esitettyjä joukkovelkakirjoja ja muita kiinteä-tuottoisia arvopapereita ei ole arvostettu markkina-arvoon, ne arvostetaan taseessa hankintamenoon. Jäsenvaltiot voivat kuitenkin sallia tai vaatia, että nämä arvopaperit arvostetaan taseessa erääntyessä maksettavaan arvoonsa.
- b) Kun a alakohdassa tarkoitettujen arvopapereiden hankintameno on suurempi kuin erääntyessä maksettava arvo, erotus kirjataan kuluksi tuloslaskelmaan. Jäsenvaltiot voivat kuitenkin sallia tai vaatia, että erotus on kirjattava kuluksi useana eränä niin, että se on kokonaan kirjattu kuluksi, viimeistään kun arvopaperit maksetaan takaisin. Tämä erotus on esitettävä erikseen taseessa tai tilinpäätöksen liitetiedoissa.
- c) Kun a alakohdassa tarkoitettujen arvopapereiden hankintameno on alempi kuin erääntyessä maksettava arvo, jäsenvaltiot voivat sallia tai vaatia, että erotus tuloutetaan useana eränä lopulliseen takaisinmaksuun mennessä. Tämä erotus on esitettävä erikseen taseessa tai tilinpäätöksen liitetiedoissa.
2. Jos joukkovelkakirjat tai muut kiinteätuottoiset arvopaperit, joita ei ole arvostettu markkina-arvoon, myydään ennen erääntymistä ja tämä myyntitulo käytetään muiden joukkovelkakirjojen tai kiinteätuottoisten arvopapereiden ostoon, jäsenvaltiot voivat sallia, että tämän myyntitulon ja niiden kirjanpitoarvon erotus jaksotetaan tasaisesti alkuperäisen sijoituksen erääntymiseen asti.

*56 artikla**Vakuutustekninen vastuuvélka*

Vakuutusteknisen vastuuvélan määrän on aina oltava riittävän suuri, että yritys pystyy suoriutumaan kaikista vakuutussopimusten perusteella syntyvistä velvoitteista siinä määrin kuin kohtuudella voidaan ennakoida.

*57 artikla**Vakuutusmaksun siirtovastuu*

1. Vakuutusmaksun siirtovastuu lasketaan periaatteessa jokaisen vakuutussopimuksen kohdalla erikseen. Jäsenvaltiot voivat kuitenkin sallia tilastollisten menetelmien, ja erityisesti murto-osamenetelmän ja kiinteä-

▼B

kertoimisten menetelmien käytön, kun oletetaan niiden antavan arviolta samat tulokset kuin sopimuskohtainen laskenta.

2. Niissä vakuutuslajeissa, joiden osalta vahinkokehitys ei salli *pro rata temporis* -menetelmän soveltamista, voidaan soveltaa sellaisia laskentamenetelmiä, joissa riskin erilainen kehitys ajallisesti otetaan huomioon.

*58 artikla**Vakuutusmaksun siirtovastuun lisävastuu*

Edellä 26 artiklassa tarkoitettu vakuutusmaksun siirtovastuun lisävastuu lasketaan niiden korvaus- ja hallintokulujen perusteella, jotka todennäköisesti tapahtuvat tilikauden päätyttyä ja jotka perustuvat sitä ennen tehtyihin sopimuksiin, siltä osin kuin niiden arvioitu määrä on suurempi kuin vakuutusmaksun siirtovastuun ja näiden sopimusten perusteella saatavien vakuutusmaksujen määrä.

*59 artikla**Henkivakuutuksen vakuutusmaksuvastuu*

1. Henkivakuutuksen vakuutusmaksuvastuu lasketaan pääsääntöisesti jokaisen henkivakuutus sopimuksen kohdalla erikseen. Jäsenvaltiot voivat kuitenkin sallia tilastollisten tai matemaattisten menetelmien käytön, kun oletetaan niiden antavan arviolta samat tulokset kuin sopimuskohtainen laskenta. Tärkeimmistä oletuksista on annettava yhteenveto tilinpäätöksen liitetiedoissa.

2. Laskennan suorittaa vuosittain aktuaari tai muu alan asiantuntija yleisesti hyväksytyjen vakuutusmatemaattisten menetelmien mukaisesti.

*60 artikla**Varsinaisen korvausvastuun laskeminen*

1. Muu vakuutus kuin henkivakuutus

- a) Varaus lasketaan pääsääntöisesti jokaisen vakuutustapahtuman kohdalla erikseen vielä odotettavissa olevien menojen perusteella. Tilastollisia menetelmiä voidaan käyttää, jos niiden tuloksena saadaan riskien luonteeseen nähden riittävä varaus; jäsenvaltiot voivat kuitenkin säätää tai määrätä, että tällaisten menetelmien käyttö on hyväksyttävä etukäteen.
- b) Tähän varaukseen kuuluu myös tapahtuneet vakuutustapahtumat, joista ei tasepäivään mennessä ole tehty ilmoitusta; tämän varauksen laskemiseksi otetaan huomioon aikaisempi kokemus tasepäivän jälkeen ilmoitettujen vakuutustapahtumien lukumäärästä ja arvosta.
- c) Vastuuta laskettaessa otetaan huomioon vakuutustapahtumien selvittelykulut niiden alkuperästä riippumatta.
- d) Varsinaisen korvausvastuun määrästä vähennetään takaisin saatavat määrät, jotka on varovaisesti arvioidut ja jotka perustuvat siihen, että on saatu vakuutuksenottajan oikeudet kolmansien osapuolten suhteen (sijaantulo) tai laillinen omistusoikeus vakuutettuun omaisuuteen (pelastetun omaisuuden arvo). Kun nämä määrät ovat merkittäviä, ne on ilmoitettava tilinpäätöksen liitetiedoissa.
- e) Poiketen siitä, mitä d alakohdassa säädetään, jäsenvaltiot voivat säätää tai sallia, että takaisinsaavat määrät ilmoitetaan taseen vastavissa.

▼B

- f) Kun vahingosta aiheutuvat korvaukset on maksettava eläkkeenä, näitä vastuita varten varattavat määrät on laskettava yleisesti hyväksytyjen vakuutusmatemaattisten menetelmien mukaan.
- g) Jokainen piilovähennys tai -diskonttaus, joka johtuisi joko siitä, että maksamattoman korvauksen varaus arvioidaan myöhemmin suoritettavaa korvausmäärää alhaisemmaksi nykyarvon mukaan tai muusta syystä, on kielletty.

Jäsenvaltiot voivat sallia avoimen vähennyksen tai diskonttauksen sijoitustoiminnan tuoton huomioon ottamiseksi. Tällainen diskonttaus tai vähennys on sallittu vain seuraavin edellytyksin:

- i) vakuutustapahtuman selvittelyyn oletetaan kuluvan keskimäärin vähintään neljä vuotta kirjaamispäivästä;
- ii) vähennys tai diskonttaus toteutetaan yleisesti hyväksytyllä varovaisella tavalla; toimivaltaiselle viranomaiselle on etukäteen ilmoitettava kaikista menetelmän muutoksista;
- iii) yritys ottaa vahingonselvittelyn kokonaiskuluja laskiessaan huomioon kaikki tekijät, jotka saattavat nostaa näitä kuluja;
- iv) yrityksellä on käytettävissään riittävät tiedot vahinkojen korvausten kertymistä koskevan luotettavan mallin laatimiseksi;
- v) nykyarvojen laskennassa käytettävä korkotaso ei ole suurempi kuin varovainen arvio niiden varojen sijoitustuotosta, jotka on sijoitettu varsinaisen korvausvastuun kattamiseksi kyseisten korvausten maksamisen edellyttämänä aikana. Se ei ole suurempi kuin kumpikaan seuraavista:
- kyseisistä varoista saatu tuotto viideltä edelliseltä vuodelta,
 - kyseisistä varoista saatu tuotto tasepäivää edeltävältä vuodelta.

Kun yritys diskonttaa tai tekee vähennyksen, sen on ilmoitettava tilinpäätöksen liitetiedoissa varausten kokonaismäärä ennen diskonttausta tai vähennystä, vakuutustapahtumien ryhmät, jotka on diskontattu tai joiden osalta on tehty vähennys, sekä jokaisen vakuutus-tapahtumaryhmän osalta käytetyt menetelmät, ja erityisesti edellisen alakohdan iii ja v alakohdassa tarkoitettuihin arvioihin sovelletut tekijät ja käytetyt perusteet sen ajan arvioimisessa, joka kuluu ennen kuin korvaukset on maksettu.

2. Henkivakuutus

- a) Varsinainen korvausvastuu on yhtä suuri kuin edunsaajille maksettava määrä korotettuna vahingonselvittelykuluilla. Siihen kuuluu varaus niitä vakuutustapahtumia varten, joita ei vielä ole ilmoitettu.
- b) Jäsenvaltiot voivat säätää, että a alakohdassa tarkoitettujen määrät ilmoitetaan vastattavien C.2 kohdassa.

61 artikla

1. Kunnes myöhempi yhteensovittaminen on toteutettu, jäsenvaltiot voivat vaatia tai sallia seuraavien menetelmien soveltamisen, kun kyseisen vakuutusluokan tai -muodon luonteen vuoksi tiedot vakuutusten merkitsemisvuosilta saatavista vakuutusmaksuista, korvattavista vakuutustapahtumista tai molemmista ovat vuosittaista tilinpäätöstä laadittaessa riittämättömät salliakseen tarkkojen arvioiden laatimisen.

Ensimmäinen menetelmä

Vakuutusmaksutulon ylijäämä verrattuna vakuutuksen merkitsemisvuonna alkaneiden sopimusten nojalla maksettuihin korvauksiin ja kuluihin muodostaa vakuutusteknisen varauksen, joka kuuluu taseen vastattavien C.3 kohdassa esitettävään korvausvastuuseen. Varaus voidaan

▼B

laskea myös tietynä prosenttimääränä vakuutusmaksutulosta, kun tällaisen menetelmän soveltaminen on aiheellista vakuutetun riskin erityisluonteen vuoksi. Tarvittaessa tämän vakuutusteknisen varauksen määrää korotetaan, jotta se riittää kattamaan nykyiset ja tulevat sitoumukset. Tällä menetelmällä muodostettu vakuutustekninen varaus korvataan tavanomaisesti arvioidulla varsinaisella korvausvastuulla, heti kun riittävät tiedot on kerätty, ja viimeistään kolmannen vakuutusvuotta seuraavan tilivuoden lopussa.

Toinen menetelmä

1. Vakuutusteknisessä laskelmassa tai sen joissakin erissä esitetyt luvut koskevat vuotta, joka edeltää tilikautta kokonaan tai osittain. Tätä vuotta ei saa edeltää 12 kuukautta pidempi tilikausi. Tarvittaessa tilinpäätöksessä esitettyä vakuutusteknisen vastuuvelan määrää korotetaan, jotta se riittää kattamaan nykyiset ja tulevat sitoumukset.
2. Kun jompi kumpi 1 kohdassa tarkoitetuista menetelmistä valitaan, sitä on sovellettava järjestelmällisesti seuraavina tilikausina, jollei muutos ole olosuhteiden vuoksi perusteltu. Jomman kumman menetelmän valinta ilmoitetaan ja perustellaan tilinpäätöksen liitetiedoissa; menetelmää vaihdettaessa muutoksen vaikutus varoihin, velkoihin, taloudelliseen asemaan ja voittoon tai tappioon on ilmoitettava tilinpäätöksen liitetiedoissa. Kun käytetään ensimmäistä menetelmää, se aika, joka kuluu ennen kuin korvausvastuu muodostetaan tavanomaisella perusteella, yksilöidään tilinpäätöksen liitetiedoissa. Kun käytetään toista menetelmää, tilinpäätöksen liitetiedoissa ilmoitetaan se aika, joka erottaa tilikauden ja edellisen vuoden, jota luvut koskevat, sekä kyseisten liiketoimien laajuuden.
3. Tässä artiklassa ”vakuutusten merkitsemisvuodella” tarkoitetaan tilikautta, jonka aikana kyseessä olevan vakuutusluokan tai -muodon vakuutussopimukset astuvat voimaan.

62 artikla

Kunnes myöhempi yhteensovittaminen toteutetaan, niiden jäsenvaltioiden, jotka vaativat tasoisuustasun muodostamista, on säädettävä näihin vastuihin sovellettavista arvostussäännöistä.

8 JAKSO**Tilinpäätöksen liitetietojen sisältö***63 artikla*

Direktiivin 78/660/ETY 43 artiklan 1 kohdan 8 alakohdassa säädettyjen tietojen sijasta on vakuutusyritysten ilmoitettava seuraavat tiedot:

- I. Muun vakuutuksen kuin henkivakuutuksen osalta tilinpäätöksen liitetiedoissa on ilmoitettava:
 - 1) vakuutusmaksutulo, brutto
 - 2) vakuutusmaksutuotot, brutto
 - 3) korvauskulut, brutto
 - 4) liiketoiminnan kulut, brutto
 - 5) jälleenvakuutuksen osuus.

Nämä määrät eritellään ensivakuutuksen ja vastaanotetun jälleenvakuutuksen osalta, kun nämä vastaanotetut jälleenvakuutukset ovat vähintään 10 prosenttia bruttovakuutusmaksutulon kokonaismäärästä ja sekä edelleen ensivakuutuksen osalta seuraavien lajiryhmiin eriteltyinä:

▼B

- tapaturma ja sairaus
- moottoriajoneuvovastuu
- moottoriajoneuvo, muut luokat
- meri-, lento- ja tavarankuljetus
- palo- ja muu omaisuusvahinko
- vastuu
- luotto ja takaus
- oikeusturva
- matkailija-apu
- muut.

Ensivakuutuksen lajiryhmäkohtaista erittelyä ei vaadita, kun kyseisen ryhmän ensivakuutuksen bruttovakuutusmaksutulon määrä ei ole suurempi kuin 10 miljoonaa ecu:a. Yrityksen on kuitenkin joka tapauksessa ilmoitettava niiden liiketoimintansa kolme tärkeintä lajiryhmää koskevat määrät.

II. Henkivakuutuksen osalta on ilmoitettava tilinpäätöksen liitetiedoissa:

- 1) bruttovakuutusmaksutulo eriteltynä ensivakuutus ja vastaanotettu jälleenvakuutus, kun nämä vastaanotetut jälleenvakuutukset ovat vähintään 10 prosenttia bruttovakuutusmaksutulon kokonaismäärästä, ja sekä edelleen ensivakuutuksen osalta seuraavat erittelyt:
 - a) i) yksilölliset vakuutusmaksut;
 - ii) ryhmävakuutusmaksut;
 - b) i) jatkuvat maksut;
 - ii) kertamaksut;
 - c) i) maksut sopimuksista, jotka eivät oikeuta hyvitykseen;
 - ii) maksut sopimuksista, jotka oikeuttavat hyvitykseen;
 - iii) maksut sopimuksista, joissa vakuutuksenottajat kantavat sijoitusriskin.

Jokaiseen a, b tai c alakohtaan liittyvää määrää ei ole tarpeen ilmoittaa, jos se ei ole 10 prosenttia suurempi ensivakuutuksen bruttovakuutusmaksutulon kokonaismäärästä;

2) jälleenvakuutuksen osuus.

III. Edellä 33 artiklan 4 kohdassa tarkoitettussa tapauksessa bruttovakuutusmaksut on ilmoitettava eriteltyinä henkivakuutuksen ja muun vakuutuksen kuin henkivakuutuksen osalta.

IV. Kaikissa tapauksissa ensivakuutuksen bruttovakuutusmaksujen kokonaismäärä on ilmoitettava tilinpäätöksen liitetiedoissa sellaisista sopimuksista, jotka vakuutusyritys on solminut

- siinä jäsenvaltiossa, jossa sillä on kotipaikka,
- muissa jäsenvaltioissa ja
- muissa maissa,

kuitenkin edellä mainittuja määriä ei ole tarpeen ilmoittaa, jos ne ovat enintään 5 prosenttia bruttovakuutusmaksujen kokonaismäärästä.

64 artikla

Vakuutusyritysten on ilmoitettava tilinpäätöksen liitetiedoissa palkkioiden määrä siitä ensivakuutusliikkeen osasta, joka on merkitty kirjanpitoon tilikautena. Tämä velvollisuus koskee kaikenluontoisia palkkioita, ja erityisesti hankinta-, uudistus-, perintä- ja vakuutuskannanhoitopalkkioita.

9 JAKSO

Konsolidoituun tilinpäätöksen liittyviä säännöksiä

65 artikla

1. Vakuutusyritysten on laadittava konsolidoidut tilinpäätökset ja konsolidoidut vuosikertomukset direktiivin 83/349/ETY mukaisesti sikäli kuin tässä jaksossa ei säädetä toisin.
2. Mikäli jäsenvaltion ei ole mahdollista soveltaa direktiivin 83/349/ETY 5 artiklaa, 1 kohta koskee myös niitä emoyhtiöitä, joiden ainoa (tai olennainen) tarkoitus on hankkia osuuksia tytäryhtiöstä ja hoitaa tällaisia osuuksia ja tuottaa voittoa, kun nämä tytäryhtiöt ovat yksinomaan tai pääasiallisesti vakuutusyrityksiä.

66 artikla

Direktiiviä 83/349/ETY sovelletaan seuraavien yksityiskohtaisten sääntöjen mukaisesti:

- 1) direktiivin 4, 6 ja 40 artiklaa ei sovelleta;
- 2) direktiivin 9 artiklan 2 kohdan ensimmäisessä ja toisessa luettelma-kohdassa esitetyt tiedot:
 - käyttöomaisuuden määrä ja
 - nettoliikevaihto
 korvataan bruttomääräisen vakuutusmaksutulon erittelyllä tämän direktiivin 35 artiklassa määritetyllä tavalla;
- 3) jäsenvaltio voi myös soveltaa direktiivin 83/349/ETY 12 artiklaa kahteen tai useampaan vakuutusyritykseen, jotka eivät ole yhteydessä tuon direktiivin 1 artiklan 1 tai 2 kohdassa tarkoitettulla tavalla, mutta joita johdetaan yhteisesti muulla kuin sopimuksen, perustamiskirjan tai yhtiöjärjestyksen määräysten perusteella. Yhteinen johto voi muodostua myös tärkeistä ja kestävästä jälleenvakuutusyhteyksistä.
- 4) jäsenvaltiot voivat sallia poikkeuksia direktiivistä 83/349/ETY 26 artiklan 1 kohdan c alakohdan säännöksiin, kun liiketoimi on solmittu tavanomaisin markkinaehdoin ja on antanut vakuutuksenottajille oikeuksia. Näistä poikkeuksista ilmoitetaan, ja kun niillä on merkittävä vaikutus kaikkien yritysryhmän yritysten varoihin, velkoihin, taloudelliseen asemaan sekä voittoon tai tappioon, tämä seikka ilmoitetaan konsolidoidun tilinpäätöksen liitetiedoissa.
- 5) direktiivin 83/349/ETY 27 artiklan 3 kohtaa sovelletaan, jos yritysryhmään sisältyvän yrityksen tasepäivä on enintään 6 kuukautta aiempi kuin konsolidoidun taseen päivä;
- 6) direktiivin 83/349/ETY 29 artiklaa ei sovelleta niihin vastattavien eriin, joiden arvostus yritysryhmään kuuluvien yritysten taseissa perustuu vakuutusyrityksille ominaiseen varauskäytäntöön, tai niihin vastaavien kohtiin, joiden arvojen muutokset vaikuttavat myös vakuutuksenottajien oikeuksiin tai tuottavat niitä. Tätä poikkeusta käytettäessä siitä ilmoitetaan konsolidoidun tilinpäätöksen liitetiedoissa.

▼B*67 artikla*

Jäsenvaltiot voivat vaatia tai sallia yksinomaan konsolidoidun tilinpäätöksen osalta, että kaikki sijoitustoiminnan tuotot ja kulut esitetään muussa kuin vakuutusteknisessä laskelmassa silloinkin, kun nämä tuotot ja kulut liittyvät henkivakuutusliiketoimintaan.

Jäsenvaltiot voivat lisäksi vastaavissa tapauksissa vaatia tai sallia, että osa sijoitustoiminnan tuotosta siirretään henkivakuutuksen vakuutustekniseen laskelmaan.

10 JAKSO

Tilinpäätöksen julkistaminen*68 artikla*

1. Vakuutusyriyten asianmukaisesti vahvistetut vuosittaiset tilinpäätökset sekä toimintakertomukset ja tilintarkastuksesta vastaavien henkilöiden lausunnot on julkistettava kunkin jäsenvaltion lainsäädännön mukaisia yksityiskohtaisia sääntöjä noudattaen direktiivin 68/151/ETY (¹) 3 artiklan mukaisesti.

Jäsenvaltion lainsäädännössä voidaan kuitenkin sallia, että tilinpäätöstä ei julkisteta ensimmäisessä alakohdassa säädetyllä tavalla. Siinä tapauksessa tilinpäätös on asetettava yleisön saataville yhtiön kyseisessä jäsenvaltiossa olevassa kotipaikassa. Tällaisesta tilinpäätöksestä tai sen osasta tulee olla mahdollista saada pyynnöstä kopio. Tällaisen kopion hinta ei saa olla siitä aiheutuneita hallintokuluja suurempi.

2. Edellä 1 kohtaa sovelletaan myös asianmukaisesti vahvistettuihin konsolidoituihin tilinpäätöksiin, konsolidoituihin toimintakertomuksiin ja tilintarkastuksesta vastaavien henkilöiden lausuntoihin.

3. Jos tilinpäätöksen tai konsolidoidun tilinpäätöksen laatinut vakuutusyriyten ei kuitenkaan ole muodoltaan jokin direktiivin 78/660/ETY 1 artiklan 1 kohdassa luetelluista, eikä se kansallisen lainsäädännön mukaan ole velvollinen julkistamaan tämän artiklan 1 ja 2 kohdassa mainittuja asiakirjoja direktiivin 68/151/ETY 3 artiklassa säädetyllä tavalla, sen on asetettava ne yleisön saataville kotipaikassaan. Tällaisesta tilinpäätöksestä on oltava mahdollista saada pyynnöstä kopio. Tällaisen kopion hinta ei saa olla siitä aiheutuneita hallintokuluja suurempi.

4. Jäsenvaltioiden on säädettävä asianmukaisista seuraamuksista siltä varalta, että tässä artiklassa tarkoitettuja julkistamista koskevia sääntöjä ei noudateta.

11 JAKSO

Loppusäännökset*69 artikla*

Direktiivin 78/660/ETY 52 artiklan mukaisesti perustetun komitean tehtävänä on sen kokoontuessa asianmukaisessa kokoonpanossa myös:

- a) luoda edellytykset tämän direktiivin yhdenmukaiselle noudattamiselle kokoontumalla säännöllisesti käsittelemään erityisesti sen soveltamiseen liittyviä käytännön ongelmia, edellä sanotun kuitenkaan rajoittamatta perustamissopimuksen 169 ja 170 artiklan soveltamista;
- b) tarvittaessa antaa komissiolle ehdotuksia tähän direktiiviin tehtäviksi lisäyksiksi tai muutoksiksi.

(¹) EYVL N:o L 65, 14.3.1968, s. 8

▼B*70 artikla*

1. Jäsenvaltioiden on annettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset 1 päivään tammikuuta 1994 mennessä. Niiden on ilmoitettava tästä komissiolle viipymättä.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä viittaus tähän direktiiviin, kun ne julkaistaan virallisesti. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

2. Jäsenvaltiot voivat säätää, että 1 kohdassa tarkoitettuja säännöksiä sovelletaan ensimmäisen kerran 1 päivänä tammikuuta 1995 tai kalenterivuonna 1995 alkavien tilivuosien tilinpäätöksiin ja konsolidoituihin tilinpäätöksiin.

3. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä tarkoitetuista kysymyksistä antamansa keskeiset lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset kirjallisina komissiolle.

71 artikla

Neuvosto tarkastelee ja tarvittaessa muuttaa komission ehdotuksesta viiden vuoden kuluttua 70 artiklan 2 kohdassa mainitusta päivästä kaikki ne tämän direktiivin säännökset, joissa sallitaan jäsenvaltioille valinnan mahdollisuus, huomioon ottaen tämän direktiivin täytäntöönpanosta saadun kokemuksen ja erityisesti tavoitteen saada aikaan suurempi avoimuus ja yhdenmukaisuus tässä direktiivissä tarkoitettujen säännösten suhteen.

72 artikla

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

▼M1
